

puls

18. XI. 68.

10

17. listopad v Praze

- na Starém městě proběhla asi dvouhodinová tichá demonstrace, mimo jiné to byla pietní vzpomínka za zavražděné mladé lidi za okupace
- členové VB byli přítomni, ale aktivně nezasáhli
- na této demonstraci bylo někým přečteno svolání studentů naší školy. Pod dojmem tohoto svolání vznikla fáma, že akci organizují studenti VŠZ. Naše spojky zjistily, že se toto tvrzení nezakládá na pravdě. Tímto tuto fámu dementujeme.
- na Václavském náměstí se srocovaly hloučky, které se však na výzvy VB pro nějaké době rozešly
- v chrámu sv. Mikuláše se sloužila "mše" za zavražděné studenty
- do uzávěrky nedošly další zprávy

17. XI. úterý

- v 7,30 stávkový ludíček ✓
- v 9 hodin zahájená vzpomínková pietní shromáždění studentů VŠZ
- velmi sympaticky zapůsobil projev rektora prof. dr. ing. Emila Kunze DrSc.
- úderem desáté přišel očekávaný soudruh ministr Josef Borůvka, aby svým tříhodinovým projevem neřekl nic a potom odešel. Účastníci, kteří tam vydrželi do konce, děkují soudruhu ministru za poznání poznané pravdy.
- odpoledne setrvali studenti na svých fakultách a činili se, jak se o stávkách činívá

18. XI. zede

- denní obsazení fakult: sraz studentů v posluchárnách na fakultách je v 7,30 hod. Předpokládané zahájení besed v 8 až v 8,30 hod. Ukončení denního obsazení na všech fakultách v 19 hod. Od 19 hod. přesun na noční obsazení.

Studenti,

svůj politický názor ještě nikdo
nevyjádřil v posteli.

Představte si, že by se našel někdo, kdo by dal dohromady všechnu tu náhle nahromaděnou skepsi našich lidí. Byla by z toho určitě plastika našeho státu, stejně veliká a stejně při hranicích deformovaná. Deformovaná kapacita našich nepřátel i rádoby přátel. Tato plastika by byla dějinnou pomůckou vzrůstu lidského pesimismu v zemi, kde svoboda ztratila rázem svoji specifitu a převlékla se za "nutný" pojem maskovaného cizáka.

Na ostrůvku Kwanga v Oceanii se konalo plenární zasedání, které s konečnou platností rozhodlo, že v demokratizačním procesu se bude pokračovat direktivně a centralisticky. Proti společnosti s jakýmkoli jiným názorem, bude tvrdě zakročeno.

DPA: mladí kontrarevolucionáři, sdružující se pod záminkou studií na VŠZ Praha, protestují stávkou proti vymoženostem socialismu. Tento naivně primitivní odpor proti obrovské síle mezinárodního internacionalismu je nutné velmi ostře odsoudit, přísně potrestat viníky, kteří pod rouškou socialismu vyzývají k anarchii a k návratu kapitalismu.

Předseda kolchozu Czemaalon Istvan Turadeaštéhly, nositel mnoha státních vyznamenání, ve svém včerejším vystoupení na schůzi družstevníků jednoznačně odsoudil církevní desátky, kterými byli ve středověku utiskováni drobní a nejdrobnější zemědělci.

Podle prohlášení Československé akademie věd, voda v Dunaji i letos zůstala mokrá.

Vpadne tchoř do králikárny. Králíci se choulí v koutě.

Tchoř: "Krucci, máte tady nějaký smrad".

Králíci: "Ale kdepak, pane Tchoř, jak by tu něco mohlo být?"

Tchoř: "Povídám, že je tady smrad. Tak je tady smrad a nehnu se odsud, dokud tady bude".

Optimista: "Nechme toho, stejně nás všechny odvezou do Jáchymova".

Pesimista: "Kdepak, půjdeme tam pěšky".

Z řečí filosofa Františka Kocourka:

Nejvyšším cílem každého politika je zajistit si slušnou pensi.

Postel - nejbližší přítel člověka.

Pro zpestření kulturního repertoáru Vám předkládáme píseň, která má svůj původ v krásném městě na řece Něvě. Vznikla původně valným překladem ukrajinské písně "Oči černé". Pomáhala zpříjemňovat dlouhé chvíle dělníkům na různých stavbách. Později se dočtala do Petrohradského podsvětí, kde v ústech příživníků společnosti byla obžalobou tehdejšího feudálně-kapitalistického společenství. Po vítězství Velkého Října se stala cennou rekvizitou mnoha muzeí. Přetiskuje se jí v původním překladu Járy da Cimrmana.

Ja ně daněckij
ja ně sovětskij
ja pětěrburgskij anarchist
menja pajmali
arěstovali
kazali pasport pokazat

Cipljonok malenkij
cipljonok barenkij
zašel na ulicu guljat
jego sabrali
arestovali,
i s čublyj synom nazvali

oči černé
usta souměrná
zvláštní znamení
je mi nevěrná
oči falešné
o zubech se to nedá říct
a ldyž ji líbám
neříká nic

já hynu touhou
a vodku popíjím
a láska je jak čaj
a ty jsi jeho dým
a pokud vodka je
má láska bude kvést
pokud já budu zamilován

oči černé
jako uhle
pro vás bych chtěl
ležet v truhle
oči černé
oči falešné.

Vydává redakční rada při stávkovém výboru VŠZ.